

Nu putem să nu vorbim despre Isus!

La eliberarea apostolilor Petru și Ioan din temniță (Fapte 4.18-20), mai marii norodului le-au poruncit să nu mai vorbească oamenilor despre Isus, dar apostolii au răspuns: „Noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit” (v.20). Și așa au făcut! De când L-am primit pe Domnul, am avut o mare plăcere să spun și altora despre Isus și despre tot ce a făcut El pentru mine.

***

În luna decembrie 1973 a intervenit un eveniment care avea să aducă mari schimbări în viața mea, întrerupându-i, pur și simplu, cursul normal.

Lucram la Academia Agricolă, fiind șef de serviciu la un colectiv de redactori. Aveam ocazia – și o foloseam – ca să mărturisesc Cuvântul mântuitor la zeci de persoane, majoritatea ingineri, contabili, subalterni sau șefi. Țineam la birou o evidență sumară a căților religioase pe care le împrumutam sau le dăruiam unora, toate consemnate într-un jurnal de amintiri cu câte un eveniment semnificativ din fiecare zi, mai ales din domeniul spiritual. În noaptea de 3 decembrie, orele 22, am fost luat de acasă, cu o mașină, de către șeful biroului secret al Academiei și dus la serviciu, în biroul meu. Acolo au venit doi ofițeri superiori care mi-au arătat agenda mea și un teanc de cărți și broșuri religioase ce le țineam într-un sertar. Și așa a început totul. Percheziție, confiscare, declarații, retrogradare și peste două luni, desfacerea contractului de muncă.

Din analiza jurnalului reieșea că vorbisem cu cel puțin 20 de persoane despre subiecte religioase, majoritatea primind și o Biblie sau o carte religioasă. S-a alcătuit un comitet de cercetare chiar în incinta Academiei, compus dintr-un delegat de la sectorul de partid, șeful biroului secret al Academiei și secretarul PCR din institut, care chema la anchetă pe cei găsiți în agenda mea. Răspunsurile persoanelor interogate au fost diferite, majoritatea încercând să minimalizeze înțelmirile și discuțiile avute cu mine. Voi reda în continuare o singură declarație a unei subalterne – povestită mie după ieșirea de la judecată: o ingineră, responsabilă a unei reviste lunare de documentare agricolă.

– „Ați pierdut timpul în ziua de ... vorbind cu șeful despre chestiuni religioase, așa scrie aici, în agendă. Ce ați fost întrebată... și de ce n-ați reclamat?” - a sunat întrebarea incriminatorie.

– „Am pierdut timpul?” - a fost replica. „Atunci, dați-mi voie să vă relatez situația. Eram în divorț cu soțul meu, într-o stare groaznică și aveam de gând să mă sinucid. Desigur că nu mai aveam niciun chef să lucrez, simțind că nu mai are rost. Șeful m-a chemat la el în birou și mi-a zis:

- Ce s-a întâmplat de nu ai predat încă revista pe luna trecută?

- Nu mai pot! ... și am izbucnit în plâns, povestindu-i toată situația.

- Atunci trebuie să stăm de vorbă, mi-a zis, și m-a invitat să iau loc pe scaunul din fața lui. Șeful a început să-mi vorbească din Biblie, să mă încurajeze cu texte sfinte, cu pilde, spunându-mi ce rol poate să aibă adevărata credință în Dumnezeu Tatăl și în Fiul, Isus Hristos. Poate că a durat o oră ...aș fi vrut să nu se mai termine. Pe măsură ce vorbeam, inima mi se ușura, la fel, sufletul. Am plecat de acolo alt om, m-am apucat de treabă, am predat la tipar revista, nu am mai divorțat și, mai ales, nu m-am sinucis. Vă întreb acum, am pierdut timpul, sau ... ? Iar în ce-l privește pe șeful meu, cred că ați auzit că e cel mai apreciat dintre toți, deci nu se poate spune că a pierdut timpul cu mine. De altfel, am hotărât să mă fac și eu ca el!” A fost întreruptă, nervos, cu cuvintele: „Ajunge! Puteți pleca!”

***

Știu puține lucruri despre anchetele celorlalți, dar pe parcurs, am fost abordat de câțiva care mi-au zis în șoaptă: „Am auzit că ați dat la colega mea un Nou Testament. Nu aveți și pentru mine unul?” **Și nu era o cursă!** Numai că lucrarea mea în Academie se încheiase.

Persoana care a mărturisit cu îndrăzneală transformarea ei spirituală nu a fost dată afară din serviciu, dar eu, în februarie 1974, am rămas fără serviciu, cu un dosar voluminos care timp de 10 ani a blocat orice posibilitate de a fi angajat undeva. Aceasta până când Domnul a făcut să pot lucra cu normă întreagă pentru El.

Ne găsim în luna cea mai potrivită pentru a vorbi despre Domnul Isus Hristos: nu numai despre moartea și învierea Lui, dar și despre viața, lucrarea și mântuirea pe care o oferă prin credința în El! S-o facem cu bucurie și cu pasiune, ca și alții să beneficieze de harul lui Dumnezeu! „Hristos a înviat din morți!” (1 Corinteni 15.20)

CRISTIAN

TABLETĂ

Despre Isus, să spunem tuturor

Să fim exemplu de urmat
Pentru acei care nu știu,
Pentru toți care n-au aflat:
Isus, Cel veșnic, este viu!

Pentru toți ce n-au auzit
Că Fiul viața ne-a salvat
Și nu știu că El a venit
Și S-a lăsat crucificat.

Tortura grea a îndurat-o,
Batjocură și umilintă.
Viața pierdută ne-a redat-o,
Ne-a dat salvare, biruință.

Ne-a dat puterea să răzbatem
Prin greutate și prin necaz,
Înțelepciune, ca să-l batem
Pe cel rău, ce e veșnic treaz...

Satan, ce viețile distruge,
Necazuri peste tot presară,
Nenorociri multe aduce,
Spre moarte ne conduce, iară.

Ar face cât mai rău se poate,
De Domnul protejați de n-am fi
Al lui scop se numește moarte,
El nu dorește să fim vii.

Se luptă ca să ne convingă
Că învierea-i o minciună.
A noastre inimi vrea s-atingă,
Dorind pe toți să ne supună.

Ne-oferă tot ce e frumos
Și tot ce e atrăgător,
Lingușitor, perfid, mios,
E prefăcut, convingător...

Dar înțelepți să fim și-atenți,
Răul, de bine să-l distingem.
În toate, noi să fim prudenți
Și, prin credință, să-l învingem!

Să credem că Hristos Isus,
Ce a murit spre-a ne salva,
E viu, ne-așteaptă-n ceruri, sus
Și vrea cununa să ne dea.

FLORENȚA SĂRMĂȘAN